

[Viggo Starcke.]

ægypternes balsamering og kejserens nye klæder modtog så den højtærede statsminister delegationen på sit høje slot.

Det er faktisk sådan, at hvis man ser på det tidsrum, i hvilket den sydslesvigske befolkning har været dansk og været en del af det danske folk, så er det et tidsrum, som omtrent svarer til en afstand her fra gulvet og op til loftet, hvorimod det tidsrum, den sydslesvigske befolkning har været tyskorienteret, svarer til så lille en afstand som højden af den øverste gesims. Man synes fra en vis side, at det er en ganske naturlig ting, at det sydslesvigske folk dernelde har kunnet ændre sit sindelag og orientere sig sprogligt og mentalt sydpå i dette korte tidsrum, men man synes, det er ganske urimeligt, at det skulle kunne ske, at de skulle kunne vende tilbage til den fortid, som dette massive tidsrum i deres historie er udtryk for. Efter vort skøn er det sådan, at den selvbestemmelsesret, som sydslesvigerne har moralsk set, og som vi i gentagne udtalelser her i denne sal har anerkendt, at sydslesvigerne har, det er sydslesvigerens ret og ikke Danmarks ret, men vi har gentagne gange gjort det synspunkt gældende, at da Danmark selv er nødt til at bygge sin tilværelse op på en anerkendelse af vor selvbestemmelsesret, må vi have en moralsk forpligtelse til at støtte det sydslesvigske folks selvbestemmelsesret. Det er rigtigt, at det har været udtalt i vore noter, at der ikke skal rejses statspolitiske krav, og at disse skal rejses af sydslesvigerne selv, men når nu sydslesvigerne selv har rejst kravet og vi har anerkendt, at de skal have ret til at udøve deres selvbestemmelsesret, så er spørgsmålet: Hvad så? Hvordan skal det gøres? Og jeg kan ikke se, det i og for sig ville være noget brud på oktobernotens og de andre udtalelsers princip, at man, når sydslesvigerne har rejst kravet, så spørger: Hvordan skal Danmark så støtte, at denne selvbestemmelsesret, som vi har anerkendt, sydslesvigerne har, bliver gennemført? I en tilsikring af en afstemningsparagraf ligger ikke en afgørelse af spørgsmålet i dag, men netop et spørgsmål om en afgørelse ad åre. Og hvis man ser H. P. Hansens Nørremøllers betragtninger over den betydning, som Pragerfredens § 5 i sin tid havde for den nord-slesvigske befolkning, så tillægger han den en så enorm betydning, selvom den kun stod ved magt i nogle få år og blev annulleret af Preussen, at den har været en vægtig faktor i bevarelsen af danskheden; derfra kan man slutte, at en retting for sydsles-

vigerne til engang ad åre at udøve deres naturlige selvbestemmelsesret vil have en lignende virkning.

I sit rigt tatoverede sprog udtalte den højtærede statsminister, at retsforbundet var en indianerlejr. Jeg troede ellers, at det var socialdemokratiet, der var det røde folk, og det var os, blegansigterne, som åbenbart er rødhudernes skræk.

Det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, som for en gangs skyld havde taget sig sammen, som han udtrykte sig, påviste, at det var urigtigt, når jeg havde udtalt, at Københavns kommune siden årene før krigen havde fået 9 000 flere embedsmænd. Det er muligt, jeg burde have sagt „kommunalt ansatte“, det er kun et etikettespørgsmål. Men dertil føjede det ærede medlem hr. Gustav Pedersen, at det var ikke 9 000, det var kun 7 480. Det minder en lille smule om historien med den sydamerikanske senator, som var blevet beskyldt for at have modtaget en bestikkelse på 9 000 dollars, hvorimod han protesterede harmdirrende, at det var kun 7 480. Jeg synes tallene i og for sig er tilstrækkeligt høje.

Den højtærede handelsminister hr. Krag sagde i sin tale, at der havde været talrige muligheder for at disponere forkert eller dømme galt. Ja, det ligger i selve det system, som vi har nu, og det kan ikke undre, at disse talrige muligheder bliver benyttet i rigt mål. Men når den højtærede handelsminister udtaler, at det ligefrem vil være galt at købe færdigvarer, for det vil gå ud over beskæftigelsen, så er det jo udtryk for en selvforsyningspolitik, for en protektionisme, som det i og for sig er forunderligt at se en yngre socialdemokrat forsvare som en gammel højremand.

Det, vi har ønsket, er netop, at der først og fremmest åbnes for alle de virkelige kapitalværdier, som skal bruges til investering og produktion. Den højtærede handelsminister talte netop om, hvor vigtigt det var at fremme de tekniske fremskridt, men til moderne tekniske fremskridt hører olie. Man kan ikke blive ved at gennemføre moderne tekniske fremskridt bare ved tørvetrillermetoden, medmindre den højtærede handelsminister mener, man skal indskrænke sig til at indføre kuglelejer i trillebøre og opretholde den danske askebægerindustri.

Den højtærede handelsminister spurgte, hvorfor vi i sin tid ikke havde stillet en dagsorden på spørgsmålet om disse forviklinger i handelen med østzonen. Jeg forklarede allerede i går, at det var, fordi vi mente, at det ville være uheldigt at fremkalde en ministerkrise, så længe den udenrigspoliti-